МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ імені Тараса Шевченка ФАКУЛЬТЕТ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ **Кафедра програмних систем і технологій**

Дисципліна «Економіка ІТ-компаній»

Контрольна Робота

Виконав:	Гоша Давід	Перевірив:	
Група	ІПЗ-33.1	Дата перевірки	
Форма навчання	денна	Оцінка	
Спеціальність	121		

2022

Завдання:

- Витрати
- Операційні витрати
- Інвестиційні витрати
- Фінансові витрати
- Собівартість продукції
- Калькулювання
- Калькуляційна одиниця
- Кошторис витрат
- Директ-костинг
- Стандарт-костинг

Виконання:

1. Витрати:

Витрати - це грошове вираження ресурсів, які бізнес витрачає в процесі виробництва товарів чи послуг. Ці ресурси включають сировину, робочу силу, комунальні послуги та інші витрати, які сприяють виробничому процесу. Існує кілька типів витрат, таких як постійні, змінні та незворотні витрати. Розуміння цих витрат має вирішальне значення для ефективного прийняття рішень та управління фінансами в бізнесі.

2. Операційні витрати:

Операційні витрати - це поточні витрати, яких зазнає бізнес під час своєї звичайної діяльності. Ці витрати можна поділити на дві категорії: постійні та змінні. Постійні витрати залишаються незмінними незалежно від рівня виробництва, наприклад, оренда, заробітна плата та страхування. Змінні витрати, з іншого боку, змінюються залежно від рівня виробництва, наприклад, сировина, прямі витрати на оплату праці та комунальні послуги. Для бізнесу дуже важливо відстежувати та управляти операційними витратами, щоб підтримувати прибутковість та конкурентоспроможність.

3. Інвестиційні витрати:

Інвестиційні витрати - це витрати, пов'язані з придбанням, утриманням або поліпшенням довгострокових активів, таких як основні засоби або технології. Ці витрати часто включають початкові витрати на придбання, встановлення, обслуговування, ремонт та амортизацію. Інвестиційні витрати мають вирішальне значення для зростання бізнесу, розширення його можливостей та збереження конкурентоспроможності на ринку. Належна оцінка та управління інвестиційними витратами може допомогти бізнесу ефективно розподіляти ресурси та максимізувати віддачу від

інвестицій.

4. Собівартість виробництва:

Собівартість виробництва - це загальна сума грошей, витрачена на створення продукту або надання послуги. Вона включає всі прямі та непрямі витрати, пов'язані з виробництвом, такі як сировина, робоча сила та накладні витрати. Точний розрахунок собівартості необхідний для визначення ціни продажу продукту, встановлення прибутковості та прийняття обґрунтованих рішень щодо обсягів виробництва та розподілу ресурсів.

Прямі витрати - це витрати, безпосередньо пов'язані з виробничим процесом, наприклад, витрати на сировину та робочу силу. Непрямі витрати, також відомі як накладні витрати, - це витрати, не пов'язані безпосередньо з виробництвом, але необхідні для загальної діяльності, наприклад, оренда, комунальні послуги та адміністративні витрати.

5. Калькуляція собівартості:

Калькуляція собівартості - це процес визначення вартості продукту або послуги шляхом підсумовування всіх пов'язаних з ними витрат. Точний розрахунок собівартості є життєво важливим для ефективного прийняття рішень, оскільки він допомагає бізнесу встановлювати ціни, виявляти недоліки та ефективніше управляти ресурсами. Існують різні методи калькулювання собівартості, зокрема традиційний метод, калькулювання за видами діяльності та таргет-костинг.

Традиційний метод передбачає розподіл витрат на основі історичних даних, тоді як калькулювання витрат за видами діяльності розподіляє витрати на окремі види діяльності, які сприяють виробничому процесу. Цільова калькуляція, з іншого боку, починається з бажаної ціни продажу і працює в зворотному напрямку, щоб визначити максимально допустиму собівартість продукції.

6. Калькуляційна одиниця:

Калькуляційна одиниця ϵ основою для розрахунку собівартості, яка може змінюватися залежно від типу продукту або послуги, що виробляється. Зазвичай це одна одиниця продукту або послуги, наприклад, один виріб, одна година праці або один квадратний метр площі. Розбиваючи витрати на калькуляційні одиниці, підприємства можуть ефективніше аналізувати витрати, визначати фактори, що їх зумовлюють, і приймати кращі рішення щодо виробничих процесів та розподілу ресурсів.

Використання єдиної калькуляційної одиниці полегшує порівняння між різними продуктами, процесами або періодами часу. Це також допомагає визначити сфери, де витрати можуть бути зменшені, забезпечуючи конкурентоспроможність та прибутковість цінових стратегій.

7. Кошторис витрат:

Кошторис витрат - це проект або прогноз загальних витрат, пов'язаних з певним проектом, продуктом або послугою. Це важливий інструмент для бюджетування, планування та управління фінансами. Кошторис витрат допомагає бізнесу оцінити фінансову спроможність проектів, ефективно розподіляти ресурси та приймати обґрунтовані рішення про те, чи варто продовжувати проект або скоригувати його обсяг. Точність кошторису залежить від наявності достовірних даних, складності проекту та методу, який використовується для оцінки.

Існує кілька методів підготовки кошторису витрат, таких як параметрична оцінка, оцінка за аналогами, висхідна оцінка та експертна оцінка. Кожен метод має свої сильні та слабкі сторони, залежно від конкретного проекту та наявної інформації.

8. Калькуляція прямих витрат:

Директ-костинг, також відомий як калькулювання змінних витрат або маржинальна калькуляція, - це метод бухгалтерського обліку, який враховує лише змінні витрати на виробництво при розрахунку собівартості реалізованої продукції та визначенні рентабельності продукції. За такого підходу постійні витрати розглядаються як витрати періоду і не розподіляються між окремими продуктами. Директ-костинг часто використовують для прийняття короткострокових рішень, оскільки він дає чітке уявлення про маржинальний дохід - різницю між виручкою від реалізації та змінними витратами.

До переваг калькулювання за прямими витратами можна віднести його простоту, легкість для розуміння та здатність підкреслити зв'язок між витратами та обсягами виробництва. Однак у довгостроковій перспективі калькулювання за прямими витратами може вводити в оману, оскільки воно не враховує постійні витрати, які можуть вплинути на загальну прибутковість.

9. Стандарт-костинг:

Стандарт-костинг - це метод обліку витрат, за яким кожній одиниці продукції присвоюються заздалегідь визначені або оцінені витрати (стандартні витрати). Ці стандартні витрати базуються на історичних даних,

галузевих показниках або експертних оцінках і використовуються як основа для порівняння з фактичними витратами. Різниця між фактичними та стандартними витратами, відома як відхилення, може бути проаналізована для виявлення неефективності, моніторингу продуктивності та контролю витрат.

Калькуляція за стандартними витратами спрощує процес бухгалтерського обліку, полегшує бюджетування та прийняття рішень. Однак воно може неточно відображати фактичну собівартість продукції, особливо в галузях, де швидко змінюються структури витрат або технологічні досягнення. Регулярне оновлення стандартних витрат необхідне для підтримання їхньої актуальності та точності.